

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΚ ΤΥΡΝΑΒΟΥ.

Ὁ κ. Ἀθ. Δημητριάδης, ἔφορος τῶν ἐν Τυρνάβῳ τῆς Θεσσαλίας ἀρχαιοτήτων, γράφει πρὸς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν τὰ ἑξῆς :

« . . . Ἐπισκευαζομένης τῆς ἐνταῦθα ἐκκλησίας τοῦ ἀγίου Νικολάου τῶν Βλάχων ἀνευρέθησαν τὸν Μάρτιον τοῦ 1884 ἐν αὐτῇ δύο λίθοι ἐνεπίγραφοι. Καὶ ὁ μὲν εἷς ἔχει ὕψος 0,72, πλάτος ἄνω μὲν 0,53 κάτω δὲ 0,72, καὶ πᾶχος 0,25. Ἐπὶ τῆς προσθίας δὲ μόνῃς λείας ἐπιφανείας αὐτοῦ ὑπάρχουσιν ἄνω μὲν τριῶν ἀναγεγλυμμένων προτομῶν ἔχνη, ἀποκεκρουσμένα τὸ πλεῖστον, κάτωθεν δὲ κατὰ τὸ ἀριστερόν μέρος Ι C καὶ ὑπὸ τοῦτο τὰ ἑξῆς γράμματα :

ΚΕΡΔΩΝΝΕΙΚΗCΑΝΗΡΚΑΙΦΙΛΗΜΑΤΙC
ΘΥΓΑΤΗΡΚΑΙΠΑΡΑΛΙCΠΕΝΘΕΡΑ
ΑΠΕΘΑΝΑΝΕΝΠΟΛΕΜΩ

Κέρδων Νείκης ἀνὴρ καὶ Φιληματίς
θυγάτηρ καὶ Παραλὶς πενθερὰ
ἀπέθαναν ἐν πολέμῳ.

Ἡ τέχνη τῶν τε προτομῶν καὶ τῶν γραμμάτων, ὡς καὶ τὸ Ι C μαρτυροῦσι τὴν χριστιανικὴν ἐποχὴν τοῦ μνημείου.

Ὁ δὲ δεύτερος ἔχων ὕψος 0,30, πλάτος 0,20 καὶ πᾶχος 0,17, φαίνεται πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένος, πλὴν τῆς ἀριστερᾶς τῷ ὀρῶντι πλευρᾶς καὶ τοῦ ἄνω μέρους τῆς δεξιᾶς. Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς ἐπιφανείας τοῦ λίθου σώζονται πέντε γράμματα μόνον, ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας ἀναγινώσκονται ἑνδεκα σειραὶ γραμμάτων στοιχηθὸν ἐπιγεγραμμένων, ὧν ἡ πρώτη καὶ δευτέρα φαίνονται ὁλόκληροι οὔσαι· διότι ἡ μὲν πρώτη μετὰ τὸ Σ ἔχει χῶρον λεῖτον κενὸν ἀφειμένον, μετὰ δὲ τὴν δευτέραν δὲν φαίνονται ἔχνη ἀποκρούσεως. Ὡστε καὶ αἱ λοιπαὶ σειραὶ ἀνὰ ἑπτὰ γράμματα περιεῖχον.

5

Λ Ο
10 Ι Μ
Γ

Ν Ο Μ Ο Σ
Α Ι Κ Ε Τ Ο Ν
Γ Α Σ Σ Τ Ο Ν
Κ Ι Σ Γ Α Λ Ι
Σ Σ Κ Ε Τ Α
Κ Ο Ι Ν Α Χ
Ε Μ Α Τ Α Ε
Ο Ν Κ Α Ι Ν
Δ Ν Ν Α Ε
Ι Α Π Π Ε
Ι Τ Ι

Ἀναγινώσκουμεν δὲ κατὰ τὴν αἰολικὴν θεσσαλικὴν διάλεκτον τὸν λίθον ὡς ἑξῆς :

Νόμος. | Αἱ κε τῶν | Φασσῶν | κίς Φαλίσσικετα | κοινὰ
χ[ρ] | ἔματα ἔ[χ] | ον καὶ μ[ε] | δύναετ[α] | ι αππε . .

Ὁ ἐστὶ κατὰ τὴν κοινὴν αἰτωρικὴν διάλεκτον :
Νόμος. Ἐὰν τῶν ἀστῶν τις ἀλίσκηται κοινὰ χρήματα ἔχων καὶ μὴ δύνηται

Καὶ τῶν μὲν γραμμάτων ἡ καλὴ μορφή καὶ εὐταξία εἰς τοὺς καλοὺς χρόνους ἀνάγει τὴν ἐπιγραφὴν, τοῦ δὲ διγράμματος τὸ ὀγκινῶδες σχῆμα Γ, ἐξ οὗ προῆλθε τὸ ἐπίσημον τῆς ἀλφαριθμητικῆς ἀριθμήσεως Γ (εἰς τοὺς ὑστερωτέρους ἀναφερόμενον παρὰ τῶν ἐπιγραφικῶν χρόνους) εἰς τὴν τετάρτην ἰσως ἑκατονταετηρίδα π. Χρ. δύναται τὴν ἐπιγραφὴν κατατάξαι. »

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ Εἰς ΤΟ ΕΝ ΣΕΛΙΔΙ 161 ΜΕΤΑΤΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝ
ΑΙΤΙΚΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἐν τῷ 7ῳ στίχῳ ἔχει ὁ λιθός : ἡσυνγραφας, ἐν δὲ τῷ 28ῳ : Νε-λεος, ὅπως ταῦτα φαίνονται ἐπὶ τοῦ πίνακος.

Ἐτι ἐν ταῖς σημειώσεσιν μου ἔπρεπε νὰ εἶπω, ὅτι ἀνὰ 53 γράμματα ἔχουσι καὶ οἱ στίχοι 5ος καὶ 7ος. Σ. Α. Κ.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ Εἰς τὴν ΕΞ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝ
(ΣΕΛ. 167 - 170).

Ἐν τῷ στίχῳ 31 πρέπει ν' ἀναγνωσθῶσι καὶ συμπληρωθῶσι τὰ ἑξῆς : καθ[ιερω]θὲν π[ρ]ὸς[τ]ερ[ον] ὁπό]. Ἐν στ. 34 ἀνάγκη νὰ παρατηρήσω, ὅτι ἡ συμπλήρωσις πρὸς Μ[η]δους] δὲν μοι φαίνεται νυνὶ τόσο βεβαία, διότι ὁ κενὸς χῶρος δὲν πληροῦται διὰ πέντε γραμμάτων· τὰ ἔχνη ὅμως δὲν ἐπιτρέπουσι τὴν συμπλήρωσιν πρὸς Μ[ε]γαρεῖς] οὔτε τὴν πρὸς Μ[ακεδόνες]. Ἰδίως τὸ μετὰ τὸ Μ γράμμα φαίνεται τῷ ὄντι Η. Ἐν στ. 39 ἡ δυνήθη ν' ἀναγνώσω· ὁ π[ρ]οσωνόμασται. Ὁ στίχ. 42 συμπληροῦται οὕτω [. . . Πιρ]αίως παρ' ἱππασίας τὰς [πρὸς τὴν Ἀκτ]ήν κτλ. Ἐλπίζω, ὅτι ἄλλοι καὶ ἄλλα τινὰ ἀκόμη θὰ κατορθώσουν ν' ἀναγνώσωσι. Χρ. Δ. ΤΣΟΝΤΑΣ.

(Ἐξεδόθη τῇ 5 Μαρτίου 1885)